

Spēkā no 01.05.2004  
Spēkā esošs



Publicēts: Vēstnesis, 28.04.2004, nr. 66  
Publicēts: ZINOTĀJS, 15.07.2004, nr. 13

## LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

08.04.2004

Noteikumi nr. 277

Rīgā

### Noteikumi par atliekvielu kontroli un tās finansēšanas kārtību

---

Grozījumi: MK 22.09.2009. not. nr.1083 (L.V., 29.sept., nr.154)  
MK 15.12.2009. not. nr.1460 (L.V., 21.dec., nr.200)

---

(prot. Nr.20 43.§)

Izdoti saskaņā ar  
Veterinārmedicīnas likuma  
42.panta 7.punktu

#### I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka atliekvielu kontroles un tās finansēšanas kārtību.

2. Noteikumos lietoto terminu skaidrojums:

2.1. atliekvielas – farmakoloģiski aktīvu vielu, to metabolītu vai citu vielu atliekas, kas pārnestas uz dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem un ir iespējami bīstamas cilvēku veselībai;

2.2. dzīvnieki – liellopi, cūkas, aitas, kazas, zirgi, truši, putni, akvakultūras dzīvnieki, uzņēmumā audzētie savvaļas dzīvnieki, medījamo dzīvnieki;

2.3. dzīvnieku grupa – tādu vienas sugas un viena vecuma diapazona dzīvnieku grupa, kuri izaudzēti vienā uzņēmumā vienā un tajā pašā laikā vienādos audzēšanas apstākļos;

2.4. oficiālais paraugs – paraugs, kuru noņēmis Pārtikas un veterinārais dienests, lai pārbaudītu šo noteikumu 1.pielikumā minēto atliekvielu klātbūtni;

2.5. nelegāla ārstēšana – neatļautu vielu vai produktu lietošana dzīvniekiem vai normatīvajos aktos atļauto vielu vai produktu lietošana citādi, nekā noteikts normatīvajos aktos;

2.6. atzīta laboratorija – laboratorija, kura veic oficiālu paraugu pārbaudi, lai noteiktu atliekvielu klātbūtni dzīvniekos vai produktos;

2.7. beta agonists – beta adrenoceptorais agonists;

2.8. neatļauta viela vai produkts – viela vai produkts, kuru aizliegts lietot dzīvniekiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem par vielām un produktiem, ko aizliegts lietot dzīvniekiem, un ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem.

3. Atliekvielu klātbūtni kontrolē dzīvu dzīvnieku ekskrementos, ķermeņa šķidrumos un audos, dzīvnieku izcelsmes produktos (turpmāk – produkts), dzīvnieku barībā (turpmāk – barība) un dzeramajā ūdenī.

#### II. Atliekvielu kontroles gada programma un tās finansēšanas kārtība

4. Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) uzrauga un kontrolē šo noteikumu izpildi, kā arī:

4.1. ir atbildīgs par atliekvielu kontroles gada programmas izstrādi, kurā nosaka:

4.1.1. kompetentās struktūrvienības, kuras veiks nepieciešamās inspekcijas, lai nodrošinātu atliekvielu kontroli;

4.1.2. darbības, kuras tiks veiktas gada laikā, lai nodrošinātu atliekvielu kontroli;

4.2. koordinē par atliekvielu kontroli atbildīgo centrālo un reģionālo struktūrvienību darbību, kā arī to struktūrvienību darbību, kuras kontrolē, lai fermās nelietotu aizliegtas vielas vai produktus;

4.3. apkopo datus, kas nepieciešami veikto darbību un iegūto rezultātu izvērtēšanai, un katru gadu līdz 31.martam iesniedz iegūto informāciju Eiropas Komisijai (turpmāk – Komisija).

5. Dienests katru gadu izstrādā un iesniedz Zemkopības ministrijā atliekvielu kontroles gada programmas (turpmāk – programma) projektu.

6. Zemkopības ministrs apstiprina programmu mēneša laikā pēc likuma par valsts budžetu kārtējam gadam stāšanās spēkā.

7. Dienests programmu īsteno no šim mērķim likumā par valsts budžetu kārtējam gadam piešķirtajiem līdzekļiem.

8. Programmā iekļauj:

8.1. šo noteikumu 1. un 2.pielikumā minēto vielu vai atliekvielu grupu noteikšanas kārtību, ņemot vērā dzīvnieka sugu;

8.2. detalizētus aprakstus par darbībām, ko dienests veiks, lai noteiktu:

8.2.1. atliekvielas dzīvniekos un dzīvnieku dzirdināšanai izmantotajā dzeramajā ūdenī (vietās, kur dzīvniekus baro vai tur);

8.2.2. šo noteikumu 1. un 2.pielikumā minētās vielas vai atliekvielu grupas dzīvos dzīvniekos, to ekskrementos, ķermeņa šķidrumos un audos, produktos (piemēram, pienā, gaļā, olās un medū);

8.3. aprakstu par ņemamo paraugu daudzumu un ņemšanas kārtības atbilstību šajos noteikumos noteiktajai paraugu ņemšanas kārtībai. Ņemamo paraugu daudzumam un ņemšanas biežumam jāatbilst šajos noteikumos noteiktajām prasībām;

8.4. informāciju par normatīvajiem aktiem, kas nosaka šo noteikumu 1.pielikumā minēto vielu aizliegšanu, reģistrāciju, izplatīšanu un lietošanu dzīvniekiem;

8.5. atliekvielu kontrolē iesaistīto struktūrvienību infrastruktūru, norādot kontrolē iesaistīto personu skaitu un amatu;

8.6. atzīto laboratoriju sarakstu, norādot to paraugu izmeklēšanas kapacitāti;

8.7. nacionālās pielaides (ja tādas ir) vielām, kuras noteiktas normatīvajos aktos par maksimālo pieļaujamo atliekvielu daudzumu dzīvnieku valsts produktos;

8.8. sarakstu ar vielām, kuras paredzēts izmeklēt, analīžu metodes, izmeklējumu interpretācijas standartus. Ja sarakstā iekļautas šo noteikumu 1.pielikumā minētās vielas, norāda paraugu skaitu, pamatojot norādītos skaitļus;

8.9. ziņas par iepriekšējā gadā ņemto oficiālo paraugu skaitu, norādot nokauto dzīvnieku sugas un skaitu. Norādītos skaitļus salīdzina ar iepriekšējā gada programmā norādīto paraugu skaitu un ņemšanas biežumu;

8.10. kārtību, kādā ņemami un noformējami oficiālie paraugi;

8.11. dienesta rīcības aprakstu, ja produktos vai dzīvniekos tiek konstatēts palielināts atliekvielu daudzums;

8.12. iepriekšējā gada programmas īstenošanas novērtējumu;

8.13. finanšu līdzekļu sadalījumu programmas ietvaros, pamatojoties uz plānoto darbu apjomu un izdevumu tāmēm, ieskaitot oficiālo paraugu ņemšanas un izmeklēšanas izmaksas.

9. Ja Komisija norāda uz trūkumiem programmā, dienests 10 kalendāra dienu laikā uzlabo programmu un nosūta Komisijai programmas jauno redakciju. Ja dienests nevar nodrošināt Komisijas norādīto programmas trūkumu novēršanu, tas informē Komisiju.

10. Reizi sešos mēnešos dienests informē Komisiju un citas Eiropas Savienības dalībvalstis, kas piedalās Eiropas Savienības Pastāvīgās veterinārās komitejas darbā, par programmas īstenošanas gaitu un situāciju Latvijā, kā arī publicē iegūtos datus par pārkāpumiem, kas konstatēti, veicot atliekvielu kontroli.

11. Valsts zinātniskais institūts "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts" pilda references laboratorijas funkcijas atliekvielu kontrolē un nodrošina atliekvielu kontroles programmā paredzētos laboratoriskos izmeklējumus.

*(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 15.12.2009. noteikumiem nr.1460)*

### **III. Kārtība, kādā lauksaimniecības dzīvnieku, barības un produktu īpašnieks un uzņēmums, kas iesaistīts dzīvnieku vai produktu ražošanā, veic atliekvielu kontroli**

12. Dzīvnieku īpašnieks, kurš nodarbojas ar lauksaimniecības dzīvnieku tirdzniecību, un uzņēmumi, kas iesaistīti dzīvnieku vai produktu ražošanā vai nodarbojas ar barības apstrādi, pārstrādi vai glabāšanu (turpmāk – uzņēmums), ir dienesta atzīti, iekļauti uzraudzības uzņēmumu sarakstā un ievēro normatīvajos aktos noteiktās prasības par dzīvnieku vai produktu tirdzniecību.

13. Uzņēmumi, kas iesaistīti dzīvnieku vai produktu ražošanā, vai lauksaimniecības dzīvnieku īpašnieks pārbauda, vai:

13.1. tiek iepirkts tikai tāds dzīvnieks, par kuru dzīvnieka iepriekšējais īpašnieks vai starpnieks var garantēt, ka, ārstējot dzīvnieku, tika ievērots atbilstošs zāļu izdalīšanās periods;

13.2. saņemtie dzīvnieki vai produkti nesatur atliekvielu daudzumus, kas pārsniedz normatīvajos aktos noteikto maksimāli pieļauto atliekvielu līmeni, aizliegtas vielas vai produktus.

14. Uzņēmumi, kas iesaistīti dzīvnieku vai produktu ražošanā, vai lauksaimniecības dzīvnieku īpašnieks pārdod vai izplata tikai:

14.1. dzīvniekus, kuriem nav lietotas aizliegtas vielas;

14.2. dzīvniekus, kuri nav bijuši nelegāli ārstēti;

14.3. dzīvniekus, kuriem, lietojot atļautas vielas vai produktus, ir ievērots atbilstošs vielu vai produktu izdalīšanās periods;

14.4. pārtikas produktus, kas iegūti no šo noteikumu 14.1., 14.2. un 14.3.apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem.

15. Kad dzīvnieks ir nogādāts pārstrādes uzņēmumā, dzīvnieku īpašnieks rakstiski apliecina, ka šo noteikumu 14.punktā minētās prasības ir ievērotas.

16. Dzīvnieku, barības, produktu vai dzeramā ūdens īpašnieks ir atbildīgs par to, lai atliekvielu daudzums nepārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni.

17. Dzīvnieku īpašniekam ir šādi pienākumi:

17.1. izstrādāt un pastāvīgi īstenot paškontroles sistēmu;

17.2. dokumentēt zāļu lietošanu dzīvniekiem;

17.3. glabāt dzīvnieku ārstēšanas reģistru vismaz piecus gadus pēc pēdējā ieraksta izdarīšanas;

17.4. pēc inspektora pieprasījuma sniegt informāciju par šo noteikumu ievērošanu dzīvnieku novietnē;

17.5. nodrošināt pirmskaušanas pārbaudes un, ja nepieciešams, palīdzēt inspektoram vai veterinārārstam jebkurā manipulācijā;

17.6. informēt inspektoru un veterinārārstu, ja dzīvnieku laboratoriskajos izmeklējumos konstatēta neatbilstība normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām nekaitīguma prasībām attiecībā uz atliekvielu klātbūtni;

17.7. ja ir aizdomas par atliekvielu klātbūtni paraugos, pirms laboratorisko izmeklējumu rezultātu un norādījumu saņemšanas par turpmāko rīcību ar dzīvniekiem neizvest no dzīvnieku mītnes dzīvniekus, no kuriem ņemti paraugi;

17.8. ja laboratoriskajos izmeklējumos konstatēts, ka atliekvielu daudzums pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni, segt izdevumus par laboratoriskajiem izmeklējumiem un atkārtotiem laboratoriskajiem izmeklējumiem;

17.9. ja laboratoriskajos izmeklējumos konstatēts, ka atliekvielu daudzums pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni, segt izdevumus par dzīvnieku, barības vai produktu utilizēšanu vai iznīcināšanu bez zaudējumu atlīdzināšanas vai kompensācijas.

18. Uzņēmumi, kas iesaistīti dzīvnieku vai produktu ražošanā:

18.1. izstrādā un pastāvīgi īsteno paškontroles sistēmu, kas ietver tirdzniecības zīmju vai uzlīmju paraugus;

18.2. nodrošina, lai tiktu ievēroti produktu un barības izmantošanas ierobežojumi;

18.3. pēc inspektora pieprasījuma sniedz informāciju par šo noteikumu ievērošanu;

18.4. informē inspektoru un veterinārārstu, ja produktu vai barības laboratoriskajos izmeklējumos konstatēta neatbilstība normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām nekaitīguma prasībām attiecībā uz atliekvielu klātbūtni;

18.5. ja ir aizdomas par atliekvielu klātbūtni, pirms laboratorisko izmeklējumu rezultātu un norādījumu saņemšanas par turpmāko rīcību ar barību vai produktiem neizved no uzņēmuma barību vai produktus, no kuriem ņemti attiecīgie paraugi;

18.6. ja laboratoriskajos izmeklējumos konstatēts, ka atliekvielu daudzums pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni, sedz izdevumus par atkārtotiem laboratoriskajiem izmeklējumiem;

18.7. ja laboratoriskajos izmeklējumos konstatēts, ka atliekvielu daudzums pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni, sedz izdevumus par barības vai produktu utilizēšanu bez zaudējumu atlīdzināšanas vai kompensācijas.

#### **IV. Paraugu ņemšanas kārtība**

19. Inspektori ņem paraugus:

19.1. saskaņā ar plānu, ievērojot dienesta noteikto paraugu ņemšanas, sagatavošanas, iesaiņošanas, glabāšanas un transportēšanas kārtību. Paraugu ņemšanai jābūt negaidītai, bez speciāla laika un nedēļas dienas noteikšanas to ņemšanai;

19.2. ja konstatēts, ka netiek ievērotas prasības, kas noteiktas šajos noteikumos, normatīvajos aktos par obligātajām nekaitīguma prasībām vai par zāļu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu produktos, vai ja ir aizdomas par minēto prasību neievērošanu;

19.3. saskaņā ar šo noteikumu 2.pielikumu – no dzīvniekiem, produktiem, barības, dzeramā ūdens un virszemes ūdens.

20. Inspektori dod norādījumus par turpmāko rīcību ar laboratoriski izmeklētajiem dzīvniekiem, barību, produktiem, dzeramo ūdeni un virszemes ūdeni.

21. Paraugu skaitu nosaka atbilstoši programmai, ņemot vērā:

21.1. uzņēmumā audzēto, nokauto un realizēto dzīvnieku skaitu un iegūtās produkcijas daudzumu iepriekšējā gadā;

21.2. programmas izpildes rezultātus un situāciju valstī iepriekšējā gadā;

21.3. atliekvielu iespējamo klātbūtni dzīvniekos, barībā, produktos, dzeramajā ūdenī vai virszemes ūdenī;

21.4. dzīvnieku audzēšanas, turēšanas un barošanas veidu;

21.5. dzīvnieku sugu, šķirni, dzimumu un vecumu;

21.6. farmakoloģiski aktīvu vielu lietošanas iespēju attiecīgās sugas dzīvniekiem;

21.7. pārmaiņas dzīvnieku sekundārajās dzimum pazīmēs un uzvedībā;

21.8. dzīvnieku vispārējo veselības stāvokli un barojuma pakāpi;

21.9. dzeramā ūdens un virszemes ūdens iespējamo piesārņojumu.

22. Paraugu daļa divās vienādās daļās. Parauga vienu daļu nosūta laboratoriskajai izmeklēšanai, bet otru saglabā, ja nepieciešama parauga atkārtota izmeklēšana strīdu gadījumos.

23. Ņemot paraugu, norāda tā dzīvnieka sugu, no kura ņemts paraugs, paraugam ņemtā produkta daudzumu un veidu, parauga ņemšanas metodi, informāciju par produkta vai dzīvnieka izcelsmi un dzīvnieka dzimumu. Paraugu iesaiņo, izmantojot materiālus, kas neietekmē paraugu kvalitāti un nodrošina paraugos esošo atliekvielu stabilitāti.

24. Iesaiņoto paraugu ievieto šim nolūkam paredzētā marķētā konteinerā. Konteinerā marķējumā norāda šādu informāciju:

24.1. parauga numurs;

24.2. inspektora identifikācijas numurs (spiedogs) un paraksts.

25. Paraugu transportē un uzglabā apstākļos, kas nodrošina tā sākotnējo fizikāli ķīmisko īpašību saglabāšanu un nosakāmās vielas stabilitāti.

26. Inspektors par paraugu ņemšanu sastāda protokolu trijos eksemplāros. Protokolā norāda šādu informāciju:

26.1. dienesta rekvizīti;

26.2. inspektora identifikācijas numurs (spiedogs) un paraksts;

26.3. parauga marķējuma numurs;

26.4. parauga ņemšanas datums;

26.5. dzīvnieku, produktu, barības vai dzeramā ūdens īpašnieka vārds, uzvārds un adrese;

26.6. dzīvnieku nometīšanas vieta – medījumiem;

26.7. uzņēmuma uzraudzības numurs;

26.8. barības vai produktu veids;

26.9. dzīvnieka suga, dzimums, vecums un identitātes numurs;

26.10. nosakāmās atliekvielas vai to grupas;

26.11. sevišķas parauga pazīmes (ja tādas ir).

27. Protokolu paraksta inspektors un dzīvnieku, barības, produktu vai dzeramā ūdens īpašnieks.

28. Protokola pirmo eksemplāru glabā dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, otro eksemplāru nosūta uz laboratoriju kopā ar izmeklējamo paraugu, bet trešo eksemplāru saņem dzīvnieku, barības, produktu vai dzeramā ūdens īpašnieks.

29. Strīdu gadījumos un gadījumos, kad A grupas vielu izmeklējumu rezultāti ir pozitīvi, ja tie iegūti ar rutīnas (skrīninga) metodēm, rezultāti jāapstiprina atzītā laboratorijā ar references (apstiprinošām) metodēm. Izdevumus par atkārtotiem laboratoriskajiem izmeklējumiem sedz sūdzības iesniedzējs un dzīvnieku, barības, produktu vai dzeramā ūdens īpašnieks.

30. Lai konstatētu A un B grupas atliekvielu klātbūtni liellopiem, minimālais izmeklējamo paraugu skaits attiecīgajā gadā ir 0,4 % no iepriekšējā gadā nokauto dzīvnieku skaita:

30.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,25 % paraugu no iepriekšējā gadā nokauto dzīvnieku skaita, ievērojot šādus nosacījumus:

30.1.1. pusi paraugu ņem no dzīvniekiem novietnēs, otru pusi – no kautproduktiem kautuvēs. Lai konstatētu A grupas 5.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, var ņemt arī barības un dzeramā ūdens paraugus;

30.1.2. paraugu sadalījums ir atkarīgs no konkrēto atliekvielu iespējamās klātbūtnes paraugos. Lai konstatētu katras apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē vismaz 5 % no to paraugu skaita, kuri paredzēti A grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

30.2. lai konstatētu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,15 % paraugu, no tiem:

30.2.1. lai konstatētu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

30.2.2. lai konstatētu B grupas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

30.2.3. lai konstatētu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

30.2.4. lai konstatētu pārējo apakšgrupu atliekvielu klātbūtni, izmanto atlikušos paraugus, ņemot vērā konkrēto atliekvielu iespējamo klātbūtni paraugos.

31. Lai konstatētu A un B grupas atliekvielu klātbūtni cūkām, minimālais izmeklējamo paraugu skaits attiecīgajā gadā ir 0,05 % no iepriekšējā gadā nokauto dzīvnieku skaita:

31.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,02 % paraugu, ievērojot šādus nosacījumus:

31.1.1. paraugu sadalījums ir atkarīgs no konkrēto atliekvielu iespējamās klātbūtnes paraugos. Lai konstatētu katras apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē vismaz 5 % no to paraugu skaita, kuri paredzēti A grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

31.1.2. papildus kautuvēs ņemtajiem paraugiem, novietnēs ņem dzeramā ūdens, barības un fekāliju paraugus;

31.2. lai konstatētu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,03 % paraugu, no tiem:

31.2.1. lai konstatētu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

31.2.2. lai konstatētu B grupas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

31.2.3. lai konstatētu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

31.2.4. lai konstatētu pārējo apakšgrupu atliekvielu klātbūtni, izmanto atlikušos paraugus, ņemot vērā konkrēto atliekvielu iespējamo klātbūtni paraugos.

32. Lai konstatētu A un B grupas atliekvielu klātbūtni aitām un kazām, minimālais izmeklējamo paraugu skaits attiecīgajā gadā ir 0,05 % no tādu iepriekšējā gadā nokauto dzīvnieku skaita, kuri bijuši vecāki par trim mēnešiem:

32.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,01 % paraugu. Paraugu sadalījums ir atkarīgs no konkrēto atliekvielu iespējamās klātbūtnes paraugos. Lai konstatētu katras apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē vismaz 5 % no to paraugu skaita, kuri paredzēti A grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

32.2. lai konstatētu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 0,04 % paraugu, no tiem:

32.2.1. lai konstatētu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

32.2.2. lai konstatētu B grupas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

32.2.3. lai noteiktu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

32.2.4. paraugu sadalījums, lai konstatētu katras apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, ir atkarīgs no konkrēto atliekvielu iespējamās klātbūtnes paraugos.

33. Lai konstatētu A un B grupas atliekvielu klātbūtni putniem, minimālais paraugu skaits gadā ir viens paraugs no katrām 200 tonnām produktu. Ja produkcijas daudzums pārsniedz 5000 tonnu gadā, izmeklē ne mazāk kā 100 paraugu katrai atliekvielu grupai:

33.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 50 % no kopējā paraugu skaita, ievērojot šādus nosacījumus:

33.1.1. putnu mītnēs ņem 28 % paraugu;

33.1.2. paraugu sadalījums ir atkarīgs no konkrēto atliekvielu iespējamās klātbūtnes paraugos. Lai konstatētu katras apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē vismaz 5 % no to paraugu skaita, kuri paredzēti A grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

33.2. lai konstatētu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 50 % no kopējā paraugu skaita, no tiem:

33.2.1. lai konstatētu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

33.2.2. lai konstatētu B grupas 1.2., 1.3., 1.4. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu no to paraugu skaita, kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

33.2.3. lai konstatētu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu no to paraugu skaita,

kuri paredzēti B grupas atliekvielu klātbūtnes noteikšanai;

33.2.4. lai konstatētu pārējo apakšgrupu atliekvielu klātbūtni, izmanto atlikušos paraugus, ņemot vērā konkrēto atliekvielu iespējamo klātbūtni paraugos.

34. Lai konstatētu A un B grupas atliekvielu klātbūtni pārtikai audzētos akvakultūras dzīvniekos, minimālais paraugu skaits gadā ir viens paraugs no 100 tonnām nozvejoto dzīvnieku. Atkarībā no dzīvnieku lieluma vai iespējamā virszemes ūdens piesārņojuma var ņemt vienu vai vairākus dzīvniekus katram paraugam, ievērojot šādus nosacījumus:

34.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē vienu trešdaļu no kopējā paraugu daudzuma. Ja dzīvnieku paraugu ņemšana ir apgrūtināta, var ņemt barības paraugus;

34.2. lai konstatētu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē divas trešdaļas no kopējā paraugu daudzuma;

34.3. ja nepieciešams, ņem dzeramā ūdens paraugus.

35. Lai noteiktu B grupas 2.1., 2.2. un 2.3.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni pienā, paraugiem ņem svaigu, nepasterizētu koppienu saimniecībās (piena savākšanas, apstrādes un pārstrādes uzņēmumos – no autocisternām). Minimālais paraugu skaits gadā ir viens paraugs no 15000 tonnām piena, bet ne mazāk par 300 paraugu. No tiem:

35.1. lai konstatētu veterināro zāļu atlieku klātbūtni, izmeklē 70 % paraugu. Katru paraugu izmeklē, lai noteiktu ne mazāk kā četrus dažādu A grupas 6.apakšgrupas un B grupas 1.1., 1.2. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni;

35.2. lai konstatētu vides piesārņojuma un mikotoksīnu klātbūtni, izmeklē 15 % paraugu;

35.3. lai konstatētu tādu atlieku klātbūtni, kuras ir visvairāk iespējamās vai ar kurām saistīti pārkāpumi iepriekšējos gados, izmeklē 15 % paraugu.

36. Olu paraugus ņem dzīvnieku mītnēs vai olu iepakojšanas vietās. Vienā paraugā ir ne mazāk kā 12 olu. Minimālais paraugu skaits gadā ir viens paraugs no 1000 tonnām pārtikā lietojamo olu, bet ne mazāk par 200 paraugu. No tiem:

36.1. lai konstatētu A grupas 6.apakšgrupas un B grupas 1.1. un 1.3.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 70 % paraugu. Katru paraugu izmeklē, lai konstatētu vismaz vienas katras grupas atliekvielas klātbūtni;

36.2. ja nepieciešams, 30 % paraugu izmeklē, lai noteiktu B grupas 2.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni.

37. Medus paraugus ņem tā ieguves un pārstrādes posmos. Minimālais paraugu skaits gadā ir 10 paraugu no 300 tonnām medus. Ja medus daudzums gadā pārsniedz 3000 tonnu, no katrām 300 tonnām, kas pārsniedz sākotnējās 300 tonnas, ņem vismaz vienu paraugu. No visiem paraugiem:

37.1. lai konstatētu B grupas 1.1. un 1.4.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 50 % paraugu;

37.2. lai konstatētu B grupas 2.1., 2.2. un 2.3.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 40 % paraugu;

37.3. ņemot vērā iespējamo atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu.

38. Trušu gaļas paraugus ņem trušu audzēšanas vietās vai kautuvēs. Minimālais paraugu skaits gadā ir 10 paraugu no 300 tonnām produkcijas. Ja produkcijas daudzums gadā pārsniedz 3000 tonnu, no katrām 300 tonnām, kas pārsniedz sākotnējās 300 tonnas, ņem vienu paraugu. No visiem paraugiem:

38.1. lai konstatētu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu, no tiem:

38.1.1. lai konstatētu A grupas 6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 70 % paraugu;

38.1.2. lai konstatētu citu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

38.2. lai noteiktu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 70 % paraugu, no tiem:

38.2.1. lai konstatētu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

38.2.2. lai konstatētu B grupas 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

38.2.3. lai konstatētu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu;

38.2.4. lai konstatētu pārējo apakšgrupu atliekvielu klātbūtni, izmanto atlikušos paraugus, ņemot vērā konkrēto atliekvielu iespējamo klātbūtni paraugos;

38.3. ja nepieciešams, ņem dzeramā ūdens un barības paraugus.

39. Fermā audzētu medījamo dzīvnieku gaļas paraugus ņem gaļas pārstrādes uzņēmumos. Minimālais paraugu skaits gadā ir 100 paraugu, no tiem:

39.1. lai noteiktu A grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 20 % paraugu. Lielāko paraugu daļu izmeklē, lai noteiktu A grupas 5. un 6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni;

39.2. lai noteiktu B grupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 70 % paraugu, no tiem:

39.2.1. lai noteiktu B grupas 1.1.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

39.2.2. lai noteiktu B grupas 1.2. un 1.3.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

39.2.3. lai noteiktu B grupas 1.4. un 1.6.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 10 % paraugu;

39.2.4. lai noteiktu B grupas 2.apakšgrupas atliekvielu klātbūtni, izmeklē 30 % paraugu;

39.2.5. lai konstatētu pārējo apakšgrupu atliekvielu klātbūtni, izmanto atlikušos paraugus, ņemot vērā konkrēto atliekvielu iespējamo klātbūtni paraugos;

39.2.6. ja nepieciešams, ņem dzeramā ūdens un barības paraugus.

40. Medījumu gaļas paraugus ņem dzīvnieku nomedīšanas vietā vai pārstrādes uzņēmumā un izmeklē, lai noteiktu toksisko elementu atliekvielu klātbūtni. Minimālais paraugu skaits gadā ir 100 paraugu.

## **V. Pasākumi, kas veicami, ja konstatēts pārkāpums**

41. Ja paraugu izmeklēšanā konstatēts, ka atliekvielu daudzums pārsniedz maksimāli pieļaujamo līmeni vai ka dzīvnieku ārstēšanā nav ievērotas prasības, kas noteiktas normatīvajos aktos par obligātajām nekaitīguma prasībām vai par maksimāli pieļaujamo zāļu atlieku daudzumu pārtikas produktos, inspektors:

41.1. ja nepieciešams, nosūta paraugus atkārtotai izmeklēšanai;

41.2. nosaka atliekvielu daudzuma pārsniegšanas iemeslus;

41.3. attiecīgi marķē dzīvniekus un produktus, no kuriem ņemti paraugi, un nosaka ierobežojumus to turpmākajai aprītei un lietošanai cilvēku uzturā vai rīcību ar tiem;

41.4. ja nepieciešams, konfiscē barību vai produktus;

41.5. nosaka turpmākos pasākumus, kas veicami, lai novērstu atliekvielu daudzuma pārsniegšanu;

41.6. ja nepilnvarotu personu īpašumā tiek atklātas šo noteikumu 1.pielikumā minētās vielas, attiecīgās neatļautās vielas pakļauj oficiālai kontrolei līdz brīdim, kad kompetentās iestādes veiks attiecīgus pasākumus.

42. Attiecībā uz dzīvniekiem, kuru ārstēšanā izmantotas normatīvajos aktos aizliegtas vielas, veic šādus pasākumus:

42.1. minētos dzīvniekus nekavējoties nogādā uz kautuvi, kur tos kauj atsevišķi no pārējiem dzīvniekiem;

42.2. no minētajiem dzīvniekiem iegūto gaļu un subproduktus nedrīkst izmantot cilvēku uzturā;

42.3. papildus uz saimniecības rēķina ņem paraugus no visiem pārējiem attiecīgajai saimniecībai piederošajiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tiem lietotas aizliegtas vielas, vai arī, ja puse vai vairāk no iepriekš ņemtajiem paraugiem ir pozitīvi, īpašniekam piedāvā izvēli – pārbaudīt visus saimniecībā esošos dzīvniekus un dzīvniekus, par kuriem ir aizdomas, ka tiem lietotas aizliegtas vielas, vai nokaut visus minētos dzīvniekus.

43. Ja pirmskaušanas apskates laikā pilnvarotajam veterinārārstam rodas aizdomas vai ir pierādījumi, ka dzīvnieki ir nelegāli ārstēti vai tiem ir dotas aizliegtas vielas vai produkti:

43.1. šos dzīvniekus kauj atsevišķi no pārējiem dzīvniekiem;

43.2. no iegūtajiem liemeņiem un subproduktiem ņem paraugus, lai noteiktu iespējamās atliekvielas. Liemeņus un subproduktus aiztur līdz oficiālo pārbaūžu rezultātu saņemšanai;

43.3. ja iegūtie rezultāti ir pozitīvi, no minētajiem dzīvniekiem iegūtos liemeņus un subproduktus nosūta utilizācijai bez atlīdzības vai kompensācijas dzīvnieku īpašniekam.

44. Ja dzīvniekos, to produktos, barībā vai dzeramajā ūdenī atkārtoti konstatēta atļautu vielu atliekvielu

daudzuma neatbilstība prasībām, kas noteiktas normatīvajos aktos par obligātajām nekaitīguma prasībām vai par zāļu atliekvielu maksimāli pieļaujamā daudzuma pārsniegšanu, inspektors turpmāko sešu mēnešu laikā pastiprina šo produktu, barības, dzeramā ūdens vai virszemes ūdens uzraudzību un kontroli.

45. Ja paraugu ņemšanas laikā dzīvnieka organismā vai dzīvnieku grupai konstatētas aizliegtas vai nelegālas vielas, attiecīgie dzīvnieki nekavējoties tiek pakļauti oficiālai kontrolei un speciāli marķēti. No dzīvnieka vai dzīvnieku grupas ņem paraugus. Ja vairāk nekā puse paraugu ir pozitīvi un tajos konstatēta aizliegta vai nelegālu vielu klātbūtne, inspektors turpmāko 12 mēnešu laikā pastiprina šīs fermas uzraudzību. Ja uzņēmumā ir ieviesta organizēta paškontroles sistēma, tā uz šo laikposmu tiek atcelta.

46. Ja neatbilstība prasībām, kas noteiktas šajos noteikumos un normatīvajos aktos par obligātajām nekaitīguma prasībām vai par zāļu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu produktos, konstatēta Latvijā ievadamajiem dzīvniekiem, barībai vai produktiem, dienesta inspektoram ir tiesības aizliegt attiecīgo dzīvnieku, barības vai produktu ieviešanu, kā arī:

46.1. ja pastāv draudi cilvēku un dzīvnieku veselībai, dzīvībai vai videi, aizturēt kravu iznīcināšanai un uzraudzīt līdz brīdim, kamēr uzraudzību pārņem dienests;

46.2. ja krava nav bīstama cilvēku un dzīvnieku veselībai, dzīvībai vai videi, nosūtīt to atpakaļ;

46.3. ja risks nav liels, pēc kravas ievēdēja pieprasījuma lemt par kravas pārstrādi, iznīcināšanu vai izmantošanu citiem mērķiem (ne cilvēku uzturam) saskaņā ar dienesta norādījumiem;

46.4. pastiprināt no attiecīgās valsts ievadamo dzīvnieku, produktu un barības uzraudzību un kontroli (nākamās 10 dzīvnieku grupas vai produktus ar tādu pašu izcelsmi aizturēt robežinspekcijas postenī, lai pārbaudītu atliekvielu klātbūtni).

*(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 22.09.2009. noteikumiem nr.1083)*

47. Izdevumus, kas saistīti ar kravas iznīcināšanu, piespiedu pārstrādi vai transportēšanu uz pārstrādes vai iznīcināšanas vietu, sedz kravas ievēdējs.

## **VI. Noslēguma jautājumi**

48. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2002.gada 26.februāra noteikumus Nr.87 "Atliekvielu kontroles un tās finansēšanas kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2002, 34.nr.).

49. Noteikumi stājas spēkā ar 2004.gada 1.maiju.

### **Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu**

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no Padomes 1996.gada 29.aprīļa Direktīvas 96/23/EK, ar kuru paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar kuru atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK.

Ministru prezidents

I.Emsis

Zemkopības ministrs

M.Roze

---

1.pielikums  
Ministru kabineta

**Atliekvielu kontroles programmā iekļaujamās atliekvielas, kuru klātbūtni nosaka dzīvniekos, barībā, produktos, dzeramajā ūdenī un virszemes ūdenī**

**I. A grupa – aizliegtās zāles un augšanas stimulatori**

1. Stilbēni, stilbēnu atvasinājumi, to sāļi un esteri.
2. Tireostatiskie līdzekļi.
3. Steroīdi.
4. Rezorcilskābes laktoni, arī zeranols.
5. Beta agonisti.
6. Produktīviem dzīvniekiem aizliegtās zāles, kas satur dapsonu, dimetridazolu, hloramfenikolu, hloroformu, hlorpromazīnu, kolhicīnu, metronidazolu, nitrofurānus un ronidazolu.

**II. B grupa – veterinārās zāles un vides piesārņotāji**

1. Veterinārās zāles:
  - 1.1. antibakteriālie līdzekļi, arī sulfanilamīdi un hinoloni;
  - 1.2. antihelmintu līdzekļi;
  - 1.3. kokcidiostatiskie līdzekļi, arī nitroimidazoli;
  - 1.4. karbamāti un piretroīdi;
  - 1.5. sedatīvie līdzekļi;
  - 1.6. nesteroīdie pretiekaisuma līdzekļi;
  - 1.7. citas farmakoloģiski aktīvas vielas un zāles, kuras nav iekļautas veterināro zāļu reģistrā, bet kuras varētu tikt lietotas dzīvnieku ārstēšanā.
2. Vides piesārņotāji un citas vielas:
  - 2.1. hlororganiskie savienojumi, arī polihlordifenili;
  - 2.2. fosfororganiskie savienojumi;
  - 2.3. toksiskie elementi;
  - 2.4. mikotoksīni;
  - 2.5. krāsvielas;
  - 2.6. citas vielas.

**Atliekvielas, kuru klātbūtni nosaka dzīvniekos, barībā, produktos, dzeramajā ūdenī un virszemes ūdenī**

1.tabula

**A grupa – aizliegtās zāles un augšanas stimulatori**

Nr. p.k.	Nosakāmās vielas	Dzīvnieki, barība, produkti, dzeramais ūdens un virszemes ūdens						
		govis, aitas, kazas, zirgi	mājputni	akvakultūras dzīvnieki	piens	olas	trušu un medījumu1 gaļa	medus
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Stilbēni	X	X	X			X	
2.	Tireostatiskie līdzekļi	X	X				X	
3.	Steroīdi	X	X	X			X	
4.	Rezorcilskābes laktoni	X	X				X	
5.	Aizliegtās zāles	X	X	X	X	X	X	
6.	Beta agonisti	X	X				X	

2.tabula

**B grupa – veterinārās zāles un vides piesārņotāji**

Nr. p.k.	Nosakāmās vielas	Dzīvnieki, barība, produkti, dzeramais ūdens un virszemes ūdens						
		govis, aitas, kazas, zirgi	mājputni	akvakultūras dzīvnieki	piens	olas	trušu un medījumu1 gaļa	medus
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Antibakteriālie līdzekļi	<b>X</b>	X	X	X	X	X	X
2.	Antihelminthu līdzekļi	X	<b>X</b>	X	X		X	
3.	Kokcidiostatiskie līdzekļi	X	X			X	X	
4.	Karbamāti un piretroīdi	X	X				X	X
5.	Sadatīvie līdzekļi	X						
6.	Nesteroīdie līdzekļi	X	X		X		X	
7.	Hlororganiskie	X	X	X	X	X	X	X

	savienojumi						
8.	Fosfororganiskie savienojumi	X			X		X
9.	Toksiskie elementi	X	X	X	X	X	X
10.	Mikotoksīni	X	X	X	X		
11.	Krāsvielas			X			

Piezīme.

<sup>1</sup> Savvaļas medījumu gaļā nosaka tikai toksiskos elementus.

Zemkopības ministrs

M.Roze

© A/s Exigen Services Latvia, 1998 - 2010. Visas tiesības aizsargātas